

ארקהם הורור – הסוף בלתי נמנע

חלומות מתפוררים לאבק ברוח הקרה של תחילת האביב.
אהבות נשברות לסלעיו של הים.
ואחד עתיק מחייך בגאון, כי הגיע סוף העולם.

תקוות מתנפצות אל מול פני השמים, השחורים כקברה של השמש.
תיפוצים מרימים את ראשם.
אדמה ממררת על מות ילדיה, כי הגיע סוף העולם.

משאלות מתנדפות אל תוך מערבולת של הרס ושל חורבן.
הורים כאובים מחביאים את ילדם.
הזמן נעצר לנשימה אחרונה, כי עכשיו סוף העולם.